

UCHWAŁA NR XCVII/912/02

Rady Miasta Krakowa

z dnia 9 stycznia 2002 r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutów nieuwzględnionych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Przegorzały.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /tj. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 zm. Nr 41 poz. 412, Nr 111 poz. 1279, z 2000 r. Nr 12 poz. 136, Nr 109 poz. 1157, Nr 120 poz. 1268 i z 2001 r. Nr 14 poz. 124/ Rada Miasta Krakowa, po rozpatrzeniu zarzutów nieuwzględnionych przez Zarząd Miasta Krakowa w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Przegorzały uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Przegorzały, zwanego dalej „projektem planu”, wniesiony przez Panią **Barbarę Stelmach** - zamieszkałą w Krakowie oraz współwłaścicieli - dotyczący nie przeznaczenia w projekcie planu działek **nr 143/17** oraz **nr 36/17 obr. 17** pod zabudowę mieszkaniową, a pozostawienia ich w terenie bez prawa zabudowy (symbol RP).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działki położone są w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotowe działki w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa - działki nr 143/17 oraz nr 36/17 obr. 17 również położone są w obszarze o przeznaczeniu rolniczym - RP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/.
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania”/art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie terenu pod budownictwo mieszkaniowe, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 2.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Beate Rajca i Mirosława Rajca** zamieszkałych w Krakowie - dotyczący nie poszerzenia terenów budowlanych (z RP) na pozostałej części dz. nr **204/1 obr. 17**, a także nie przeznaczenia dz. nr **205 obr. 17** na cele budowlane.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działki położone są w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotowe działki w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – część działki nr 204/1 oraz cała działka nr 205 obr. 17 również położone są w obszarze o przeznaczeniu rolniczym - RP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie terenu pod budownictwo mieszkaniowe, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 3.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Edwarda Szmyda**, zamieszkałego w Krakowie - dotyczący nie przeznaczenia działki **nr 89/1 obr. 23** na tereny budowlane oraz ewentualnego wykupienia działki.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Lasu Wolskiego), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej,
  - 2/ w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa - działka nr 89/1 obr. 23 położona jest w obszarze miejskiej zieleni publicznej (urządzonej) - ZP z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod zielenią niską i wysoką z wykluczeniem zabudowy. Zaproponowane w projekcie planu przeznaczenie terenu jest więc podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie terenu pod budownictwo mieszkaniowe, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

W zakresie wykupienia działki w przypadku nie uwzględnienia zarzutu - podstawy do takich działań i roszczeń powstają po uchwaleniu planu.

§ 4.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Iwonę Kucharską**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący nie przeznaczenia działki **nr 110 obr. 23** na tereny budowlane z dojazdem do działki od ul. Zaskale.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Lasu Wolskiego), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 110 obr. 23 położona jest w obszarze rolnym (RP) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod uprawy polowe, łąki i pastwiska bez prawa zabudowy oraz dopuszczającym tereny zieleni. Umieszczenie działki w obszarze zieleni urządzonej (ZP1) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod zieleń niską i wysoką z wykluczeniem zabudowy, zaproponowane w projekcie planu przeznaczenie terenu jest więc podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:
- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się , w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie terenu pod budownictwo mieszkaniowe, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 5.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Katarzynę Pogorzalek**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący zajęcia działki nr **152/6 obr. 17** pod projektowane poszerzenie drogi - ulicy Nietoperzy.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Przyjęte szerokości 10,0 m w liniach rozgraniczających pozwala na realizację minimalnego programu ulicy lokalnej (L 1/2) - jezdni o szerokości 6,0 m oraz obustronnych chodników szerokości 2,0 m.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa - działka nr 152/6 również położona jest przy ulicy sklasyfikowanej jako ulica lokalna, gdzie dla takiej kategorii drogi obowiązuje szerokość w liniach rozgraniczających od 12-20 m. Południowa część działki nr 152/6 zajęta jest pod drogę lokalną, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela dotyczący poszerzenia ul. Nietoperzy kosztem działki nr 152/6, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym - Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów /art. 7 ust. 1 pkt 2/ - a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późniejszymi zmianami) stanowiącej, że:
- „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/,
- c/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami) stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 6.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Tadeusza Sasa**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący nieprzeznaczenia całej działki nr **150/1 obr. 17** na cele mieszkaniowe MN1, lecz pozostawienie części działki na terenie o przeznaczeniu rolniczym (RP).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie przeznaczenia mieszkaniowego na całą działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.

- 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – omawiana część działki również położona jest w obszarze o przeznaczeniu rolniczym RP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu na fragmencie działki, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym - /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów /art. 7 ust. 1 pkt 2/ - a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późniejszymi zmianami) stanowiącej, że:
- „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ .
- c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie całej działki pod budownictwo mieszkaniowe, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 7.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Bronisława Niedzielskiego** zamieszkałego w Krakowie, dotyczący zmiany przeznaczenia całej działki **nr 218/4 obr. 17** na teren pod zabudowę mieszkaniową (na MN₁).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Zarzut w części północnej działki został uwzględniony – teren przeznaczono pod budownictwo mieszkaniowe - MN₁- pozostała część - w pasie od ul. Ks. Józefa nie jest budowlana.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – omawiana część działki nr 218/4 również położona jest w obszarze o przeznaczeniu pod zieleń publiczną ZP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu na fragmencie działki, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym - /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów /art. 7 ust. 1 pkt 2/ - a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późniejszymi zmianami) stanowiącej, że:
      - „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
      - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/.
    - c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie całego terenu działki pod budownictwo mieszkaniowe, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 8.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwa **Beatę i Grzegorza Janik** zamieszkałych w Krakowie, dotyczący :

1/ zmiany przeznaczenia działki nr **4/8 i nr 3 obr. 23** i przeznaczenia jej na usługi turystyki (UT), zgodnie z załączoną propozycją:

2/ zmiany przeznaczenia tych działek na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Lokalizacja motelu wywoła kolizję komunikacyjną. Ponadto jest to rejon o wysokich wartościach krajobrazowych, stanowiący jednocześnie przedpole Lasu Wolskiego i wzgórze z Klasztorem O. O Kamedułów, więc kubatura i sposób użytkowania zaproponowane przez właścicieli , mogłyby naruszyć te walory. Przylegający do działki odcinek ul. Księcia Józefa jest łukiem drogi, przy którym - po drugiej stronie ulicy znajduje się restauracja „Srebrna Góra”. Kolejny dodatkowy wjazd-wlot związany z „publiczną” funkcją wnioskowanego przeznaczenia w tym miejscu /już niebezpiecznym/, byłoby dodatkowym zagrożeniem - stąd tego rodzaju inwestycja jest nie wskazana.

W zakresie dotyczącym zmiany przeznaczenia działek pod zabudowę jednorodzinną zarzut uwzględniony częściowo - w pld. części wnioskowanego terenu, bezpośrednio przy ul. Ks. Józefa stworzono możliwość budowy jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego parterowego z dachem wielospadowym.

2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działki nr 4/8 i 3 obr. 23 również położone są w „Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej (ZP)”, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.

3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te są realizowane przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej ,że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości”/art. 33/,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy”/art. 10 ust. 1 pkt 8/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie terenu na usługi turystyki pod budownictwo, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 9.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Czesławę Pszczolińską - Burczak** zamieszkałą w Bielsku-Białej, dotyczący przekwalifikowania części działki nr **26/2, 26/5 obr. 23** na cele budowlane.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się tym, że:
  - 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Lasu Wolskiego), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotowe działki w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa - działki nr 26/2, 26/5 leżą w „Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej”- ZP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia (ZP2) jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właścicieli wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,

c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu nie zezwalających na przeznaczenie terenu na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 10.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez **Akademię Rolniczą** im. H. Kołłątaja w Krakowie, dotyczący przebiegu ul. Księcia Józefa kolidującym z obecnym użytkowaniem terenu tj. pastwiskiem i wybiegiem dla koni na działce nr **146/5 i 170/2 obr. 23**.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej (Z 1/2) wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.

- 2/ Przebieg ul. Księcia Józefa zaproponowany w projekcie planu miejscowego jest zgodny z obowiązującym miejscowym planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa, który również przewiduje inny niż obecnie przebieg ul. Księcia Józefa na tym odcinku - przez teren działek nr 146/5 i 170/2.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych /Dz. U. Nr 14 poz. 60 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na pozostawienie dotychczasowego użytkowania działki, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 11.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Janinę Olszewską**, zamieszkałą w Krakowie przeciwko nie przeznaczeniu działki **nr 90 obr. 23** na cele budowlane lecz pozostawienie jej na terenie zieleni ZP1.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Teren działki, której dotyczy zarzut przylega do obszaru mieszkaniowego, ale jest to teren mocno eksponowany o charakterze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Lasu Wolskiego). Jest to także teren o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa działka nr 90 również położona jest w „Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej”- ZP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu, bez wprowadzania nowych ograniczeń. Ochronę tego terenu przed zabudową w tym planie zapewniają także ustalenia stref polityki przestrzennej tj. „Strefa ochrony szczególnych wartości przyrodniczych”.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy mieszkaniowej na przedmiotowej działce, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/, w których rozpatruje wniesione protesty i zarzuty,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
      - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie terenu na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 12.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Magdalenę Nowak** - właścicielkę działki **nr 111 (111/4 i 111/5) obr. 17**, zamieszkałą w Krakowie przeciwko poszerzeniu w projekcie planu istniejącej drogi - ul. Borówczanej oraz dotyczący poprawy obecnej gospodarki wodno-ściekowej (w zakresie odprowadzenia wód gruntowych i opadowych).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Przyjęte w planie linie rozgraniczające ul. Borówczanej zapewniają realizację minimalnych warunków obsługi komunikacyjnej określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140) - ciąg pieszo-jezdny dla obsługi zespołu budynków jednorodzinnych o szerokości 5,0 m i szerokości w liniach rozgraniczających 6,0 m.
  - 2/ Zabezpieczenie pasa terenu dla realizacji ulicy Borówczanej o podanych wyżej parametrach zapewnia również obsługę terenu w sieci kanalizacyjnej odprowadzającej wody gruntowe i opadowe z terenów przylegających. Projekt ustala przebieg sieci infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających dróg.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela proponując poszerzenie ulicy Borówczanej, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, sprawy gminnych dróg, ulic, mostów i placów /art. 7 ust. 1 pkt 2/ - a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:
      - „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania praw własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych /Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - e/ Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140 - § 14 ust. 2) : „W zespole budynków jednorodzinnych dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m”.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 13.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Helena Kuśmierczyk** - właścicielkę działki **nr 110 (110/1) obr. 17**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko zwiększeniu w projekcie planu liczby użytkowników drogi dojazdowej - ul. Borówczanej (dz. nr 110/1).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Przyjęte w planie linie rozgraniczające ul. Borówczanej zapewniają realizację minimalnych warunków obsługi komunikacyjnej określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140) - ciąg pieszo-jezdny dla obsługi zespołu budynków jednorodzinnych o szerokości 5,0 m i szerokości w liniach rozgraniczających 6,0 m uwzględniającej obustronne chodniki szerokości 2 x 0,5 m.

2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości”/art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/- kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

e/ Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140) stanowiącej, że „w zespole budynków jednorodzinnych dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m”.

3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 14.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Karola i Walerię Walerowskich** – właścicieli działki **nr 110 (110/1) obr. 17**, zamieszkałych w Krakowie, przeciwko zwiększeniu w projekcie liczby użytkowników drogi dojazdowej - ul. Borówczanej (dz. nr 110/1).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Przyjęte w planie linie rozgraniczające ul. Borówczanej zapewniają realizację minimalnych warunków obsługi komunikacyjnej określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140) - ciąg pieszo-jezdny dla obsługi zespołu budynków jednorodzinnych o szerokości 5,0 m i szerokości w liniach rozgraniczających 6,0 m uwzględniającej obustronne chodniki szerokości 2 x 0,5 m.
  - 2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
      - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,
    - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/,
  - e/ Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140) stanowiącej, że „w zespole budynków jednorodzinnych dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m”.
- 3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 15.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Janinę i Mariana Pers** właścicieli działki **nr 116/1 obr. 17**, zamieszkałych w Krakowie, przeciwko zwiększeniu w projekcie liczby użytkowników drogi dojazdowej - ul. Borówczanej (dz. nr 110/1).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Przyjęte w planie linie rozgraniczające ul. Borówczanej zapewniają realizację minimalnych warunków obsługi komunikacyjnej określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140) - ciąg pieszo-jezdny dla obsługi zespołu budynków jednorodzinnych o szerokości 5,0 m i szerokości w liniach rozgraniczających 6,0 m uwzględniającej obustronne chodniki szerokości 2 x 0,5 m.
  - 2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,
- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/,
- e/ Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140 - § 14 ust. 2) stanowiącej, że „w zespole budynków jednorodzinnych dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m”.
- 3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 16.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Zofię i Witolda Irzyk**, właścicieli działki **nr 114/1 obr. 17**, zamieszkałych w Krakowie, przeciwko zwiększeniu liczby użytkowników drogi dojazdowej - ul. Borówczanej (dz. nr 110/1).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Przyjęte w planie linie rozgraniczające ul. Borówczanej zapewniają realizację minimalnych warunków obsługi komunikacyjnej określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140) - ciąg pieszo-jezdny dla obsługi zespołu budynków jednorodzinnych o szerokości 5,0 m i szerokości w liniach rozgraniczających 6,0 m uwzględniającej obustronne chodniki szerokości 2 x 0,5 m.

2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/- kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/,

e/ Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140 - § 14 ust. 2) stanowiącej, że „w zespole budynków jednorodzinnych dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m”.

3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 17.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Zofię i Piotra Błaszkiwicz**, właścicieli działki **nr 110 (110/1) obr. 17**, zamieszkałych w Krakowie, przeciwko zwiększeniu liczby użytkowników drogi dojazdowej - ul. Borówczanej (dz. nr 110/1).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Przyjęte w planie linie rozgraniczające ul. Borówczanej zapewniają realizację minimalnych warunków obsługi komunikacyjnej określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140) - ciąg pieszo-jezdny dla obsługi zespołu budynków jednorodzinnych o szerokości 5,0 m i szerokości w liniach rozgraniczających 6,0 m uwzględniającej obustronne chodniki szerokości 2 x 0,5 m.).
  - 2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm./, stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
      - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
    - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/,
- e/ Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140 - § 14 ust. 2) stanowiącej, że „w zespole budynków jednorodzinnych dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m”.
- 3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 18.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Antoninę Sas**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko poszerzeniu istniejącej drogi - ul. Olchowej kosztem działki **nr 108/1 obr. 17**, której jest właścicielką.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Przyjęte w planie linie rozgraniczające ul. Olchowej zapewniają realizację minimalnych warunków obsługi komunikacyjnej określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie / t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140 / - ciąg pieszo-jezdny dla obsługi zespołu budynków jednorodzinnych o szerokości 5,0 m i szerokości w liniach rozgraniczających 6,0 m uwzględniającej obustronne chodniki szerokości 2 x 0,5 m.
  - 2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. / stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/,
  - e/ Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 140 - § 14 ust. 2) stanowiącej, że „w zespole budynków jednorodzinnych dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m”.
- 3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 19.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Annę Mazur** i Pana **Jerzego Pacurę**, zamieszkałych w Krakowie, dotyczący nie przeznaczenia działek **nr 180/1, 180/2, 180/3, 179/2, 178/2 obr. 16** na cele budownictwa mieszkaniowego lecz utrzymania ich przeznaczenia jako terenu zieleni urządzonej (ZP2).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działki położone są w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotowe działki w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działki nr 180/1, 180/2, 180/3, 179/2, 178/2 również położone są w „Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej”- ZP bez prawa jakiegokolwiek zabudowy, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu, bez wprowadzania nowych ograniczeń.

3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właścicieli wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” / art. 10 ust. 1 pkt 8/,

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu nie zezwalających na przeznaczenie terenu pod budownictwo mieszkaniowe, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 20.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Barbarę Cieślik**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący zmiany przeznaczenia działki **nr 147/2 obr. 17** na cele budowlane.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
- 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 147/2 obr. 17 również położona jest w obszarze o przeznaczeniu rolniczym (RP). Ochronę tego terenu przed zabudową w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zapewniały także ustalenia stref polityki przestrzennej w tym przypadku jest to „Strefa ochrony szczególnych wartości przyrodniczych”.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. / stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,
  - c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają merytoryczne ustalenia projektu planu nie zezwalające na przeznaczenie terenu na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 21.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Małgorzatę Wiśniewską**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący zmiany przeznaczenia działki **nr 147/1 obr. 17** na cele budowlane.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami :
  - 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 147/1 obr. 17 również położona jest w obszarze o przeznaczeniu rolniczym (RP). Ochronę tego terenu przed zabudową w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zapewniały także ustalenia stref polityki przestrzennej w tym przypadku jest to „Strefa ochrony szczególnych wartości przyrodniczych”.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. / stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,

c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają merytoryczne ustalenia projektu planu nie zezwalające na przeznaczenie działki na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 22.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Krystynę Rzyczniak**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący nie przeznaczenia działki **nr 147/4 obr. 17** na cele budowlane.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 147/4 obr. 17 również położona jest w obszarze o przeznaczeniu rolniczym (RP). Ochronę tego terenu przed zabudową w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa zapewniały także ustalenia stref polityki przestrzennej w tym przypadku jest to „Strefa ochrony szczególnych wartości przyrodniczych”.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. / stanowiącej, że:
- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,
- c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają merytoryczne ustalenia projektu planu nie zezwalające na przeznaczenie działki na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 23.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Tadeusza Sasa**, zamieszkałego w Krakowie, przeciwko nie przeznaczeniu działki **nr 147/3 obr. 17** na cele budowlane.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
- 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 147/3 obr. 17 również położona jest w obszarze o przeznaczeniu rolnym (RP). Ochronę tego terenu przed zabudową w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa zapewniały także ustalenia stref polityki przestrzennej w tym przypadku jest to „Strefa ochrony szczególnych wartości przyrodniczych”.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. / stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,
  - c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają merytoryczne ustalenia projektu planu nie zezwalające na przeznaczenie działki na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 24.

1. Odrzuca się zarzut wniesiony przez Panią **Jolanę Pitale** z domu **Dyrda** zamieszkałą w Krakowie, przeciwko poszerzeniu drogi - ul. Borówczanej kosztem działek nr **108/2, 108/3 obr. 17** będących jej własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Przyjęte w planie linie rozgraniczające ul. Borówczanej zapewniają realizację minimalnych warunków obsługi komunikacyjnej określonych w Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie / t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140 / - ciąg pieszo-jezdny dla obsługi zespołu budynków jednorodzinnych o szerokości 5,0 m i szerokości w liniach rozgraniczających 6,0 m uwzględniającej obustronne chodniki szerokości 2 x 0,5 m.
  - 2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, sprawy gminnych dróg, ulic, mostów i placów /art. 7 ust. 1 pkt 2/ - a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. , Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że :
      - „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania praw własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury”/art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
      - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/.

- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
  - e/ Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie / t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140 / - stanowiącego w § 14 ust. 2 , że „w zespole budynków jednorodzinnych dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m”.
- 4/ Wykazane w pkt 1-2 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 25.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Józefę Nowakowską**, zamieszkałą w Krakowie dotyczący nie przekwalifikowania działki **nr 27/1 obr. 23** z rolnej (RP) na budowlaną .
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Lasu Wolskiego), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa - działka nr 27/1 również położona jest w „Obszarze Rolnym”- RP-bez prawa zabudowy.
  - 3/ Ustalenia projektu planu mimo, iż naruszają interes prawny właścicieli wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. / stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,

c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają merytoryczne ustalenia projektu planu nie zezwalające na przeznaczenie działki na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 26.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Mieszka Bakalusa**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący dopuszczenia zabudowy zagrodowej na działce **nr 142/3 obr. 17** oznaczonej w projekcie planu jako RP.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.

- 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa – działka nr 142/3 obr. 17 również położona jest w obszarze o przeznaczeniu rolniczym –RP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości bez wprowadzania nowych ograniczeń. Ochronę tego terenu przed zabudową w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zapewniały także ustalenia stref polityki przestrzennej w tym przypadku jest to „Strefa ochrony szczególnych wartości przyrodniczych”.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. / stanowiącej, że:
- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/- kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,
- c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają merytoryczne ustalenia projektu planu nie zezwalające na zabudowę działki, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 27.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Stanisława Urbańskiego**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący ewentualnego poszerzenia ul. Przegorzalskiej przy działkach **nr 100/10, 100/16, 100/24 obr. 17.**
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Planowana przebudowa ulicy do parametrów ulicy lokalnej L 1/2 wymagać będzie poszerzenia pasa drogowego. Według opracowanej koncepcji przebudowy nastąpi przesunięcie linii rozgraniczającej ulicy o 2,5 do 3,0 m - od granicy działki 100/10 (2,5 do 4,0 m od istniejącego ogrodzenia). Rozwiązanie to nie przewiduje potrzeby poszerzenia pasa drogowego kosztem działki. Z uwagi jednak na ukształtowanie terenu, od strony przedmiotowej działki musi być realizowany mur oporowy i należy liczyć się z czasowym zajęciem przygranicznej części działki w związku z pracami budowlanymi.
  - 2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela sytuując przebieg drogi w pobliżu działek nr 100/10, 100/16, 100/24, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, sprawy gminnych dróg, ulic, mostów i placów /art. 7 ust. 1 pkt 2/ - a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. , Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:
      - „ Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania praw własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury”/art. 1 ust. 2 pkt 1/- kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/.

c/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają merytoryczne ustalenia projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 28.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Jerzego Pacurę** zamieszkałego w Krakowie, dotyczący nie przeznaczenia działki **nr 180/3 obr. 16** na cele budowlane lecz utrzymania jej przeznaczenia jako terenu zieleni urządzonej (ZP2).

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.

2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 180/3 obr. 16 również położona jest w „Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej (ZP)”, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.

3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właścicieli wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/.

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,

c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu nie zezwalających na przeznaczenie działki na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 29.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Annę i Ryszarda Mazankiewicz**, zamieszkałych w Krakowie, dotyczący powiększenia terenów budowlanych na całą działkę **nr 174 obr. 16**.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową część działki w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.

- 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – omawiana działka położona jest w całości w obszarze o przeznaczeniu pod Obszar Miejskiej Zieleni Publicznej - ZP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu na fragmencie działki, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym - /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów /art. 7 ust. 1 pkt 2/ - a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późniejszymi zmianami) stanowiącej, że:
- „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/,
- c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają merytoryczne ustalenia projektu planu nie zezwalające na przeznaczenie całości działki na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 30.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Kazimierza Czopka**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący zmiany przeznaczenia działek nr **65/1, 65/2 obr. 23** z terenów zieleni (ZP1) na teren budowlany.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działki położone są w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Lasu Wolskiego), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotowe działki w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działki nr 65/1, 65/2 obr. 23 położone są w „Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej” - ZP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/,
      - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania”/art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie terenu pod budownictwo mieszkaniowe, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 31.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Kazimierza Sas**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący zmiany przeznaczenia działki **nr 144 obr. 17** z rolnej (symbol RP) na budowlaną.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa - działka nr 144 obr. 17 również położona jest w obszarze o przeznaczeniu rolniczym, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/.
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/,
      - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.

c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie terenu na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 32.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Janinę Kalużę**, zamieszkałą w Krakowie dotyczący zmiany przeznaczenia działek **nr 106, nr 110, nr 56 obr. 23** z zieleni (ZP₁) na działkę pod uprawy i rekreacyjną z możliwością budowy altany.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Działki położone są w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Lasu Wolskiego), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.

2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 110 obr. 23 położona jest w obszarze o przeznaczeniu rolniczym - RP z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod uprawy polowe, łąki i pastwiska bez prawa zabudowy. Działki nr 106 i 56 leżą w Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej - ZP bez prawa zabudowy - utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.

3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996r. Nr 13, poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,

c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 33.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Zdzisława Kulczyckiego**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący zmiany przeznaczenia działki **nr 16 obr. 23** na budowlaną.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Lasu Wolskiego), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu – bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą równowagi ekologicznej.

- 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 16 również położona jest w obszarze o przeznaczeniu pod zielen publiczną - ZP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń. Ochronę tego terenu przed zabudową w obowiązującym planie ogólnym zapewniały także ustalenia stref polityki przestrzennej tj. „Strefa ochrony szczególnych wartości przyrodniczych”.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właścicieli wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,
  - c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu nie zezwalających na przeznaczenie działki na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 34.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Anitę Banach**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko ewentualnemu poszerzeniu ul. Ubocznej kosztem działki nr **118/2 obr. 17**.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Dla uzyskania minimalnych parametrów objazdu (ciąg pieszo-jezdny o szerokości 5,0) - wg Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140) konieczne jest poszerzenie pasa drogowego do min. 6,0 (szerokość więc powiększono o obustronne „bezpieczniki” o szerokości 0,5 m) - kosztem działek przyległych. Według opracowanej koncepcji przebudowy ulicy zakres zajęcia przedmiotowej działki na cele drogowe waha się od 1,5 do 3,0 m.
  - 2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
      - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 35.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Andrzeja Kmieciaka**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący zmiany przeznaczenia działek **nr 182/1, 182/2 obr. 16 z ZP2** - tereny zieleni urządzonej, na tereny budowlane.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działki położone są w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Sikornika), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotowe działki w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.
  - 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działki nr 182/1, 182/2, również położone są w „Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej” ZP utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właścicieli wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenu o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania /art. 10 ust. 1 pkt 1/, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego” /art. 10 ust. 1 pkt 8/,

c/ ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 5 stanowiącej m.in., że „w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez (...) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast (...) oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni (...), a także zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu nie zezwalających na przeznaczenie terenu na cele budowlane, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 36.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Edwarda Skibę**, zamieszkałego w Krakowie dotyczący zmiany przeznaczenia działki pod zabudowę mieszkaniową i możliwość ogrodzenia działki **nr 104 obr. 23**.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Działka położona jest w obszarze otwartym, szczególnie cennym pod względem krajobrazowym (przedpole Lasu Wolskiego), o istotnym znaczeniu dla miasta, objętym strefą ścisłej ochrony krajobrazu - bez zabudowy. Rozszerzenie istniejącego zainwestowania, w tym o przedmiotową działkę w zasadniczy sposób naruszałoby prowadzoną dotychczasową politykę przestrzenną dotyczącą zachowania równowagi ekologicznej.

- 2/ W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 104 obr. 23 również położona jest w „Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej” - ZP, utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
- 3/ W części zarzutu dotyczącego możliwości ogrodzenia działki należy stwierdzić, że projekt planu miejscowego nie wprowadza regulacji dotyczącej lokalizacji ogrodzeń działki - decydują o tym odrębne przepisy szczególne.
- 4/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania”/art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.
- 5/ Wykazane w pkt 1, 2 i 3 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu, nie zezwalających na przeznaczenie terenu pod budownictwo mieszkaniowe, zaś określone w pkt4 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 37.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Mirosława Filimona**, zamieszkałego w Krakowie, przeciwko poszerzeniu ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 43/2 obr. 23** będącej jego własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej (Z 1/2) wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
- 2/ Przebieg ul. Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie ulicy zbiorczej, przesuwając ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to częściowe uwolnienie południowych fragmentów działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, ograniczając możliwość użytkowania całości terenu na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm./, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 38.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Bronisławę Kanię**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący naruszenia możliwości korzystania z posiadanej nieruchomości (**dz. nr 1 obr. 15**) na cele budowlane.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ul. Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa, który również przewiduje przebieg ul. Księcia Józefa przez teren działki nr 1 obr. 15. Projekt planu reguluje nieco jej przebieg przesuwając linie rozgraniczające ul. Księcia Józefa w kierunku północnym powodując jednocześnie uwolnienie fragmentu północnej części działki spod rezerwy pod jej przebieg.
  - 3/ Obowiązujący plan przeznacza północną część przedmiotowej działki pod poszerzenie ulicy Księcia Józefa, natomiast południowa część jest zarezerwowana dla realizacji usług publicznych oznaczonych symbolem UP57. Przeznaczeniem tym objęto znaczny obszar, w którym znajdują się istniejące obiekty Lecznicy -Schroniska dla zwierząt. Przeznaczeniem uzupełniającym w UP, zgodnie z ustaleniami obowiązującego planu jest zielen parkowa. Za celowe uważa się w projekcie realizacji pasa zieleni wzdłuż ulicy Księcia Józefa dla izolacji istniejącego zainwestowania (Schroniska dla zwierząt) od ruchliwej trasy komunikacyjnej. Ponadto jest to znaczący element w ciągu zieleni tworzącej ogólnomiejski system zieleni urządzonej wzdłuż Wisły.
  - 4/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość dotychczasowego użytkowania terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/- kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,
- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 5/ Wykazane w pkt 1 – 3 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 4 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 39.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Jerzego Langmana**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący zmiany przeznaczenia północno-zachodniej części działki na tereny budowlane oraz przeciwko poszerzeniu ulicy Księcia Józefa kosztem działki nr **24/5 obr. 23** będącej jego własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ W zakresie dotyczącym zmiany przeznaczenia działki nr 24/5 na tereny budowlane zarzut uwzględniony częściowo. Zachodnia część działki bezpośrednio przylegająca do terenów wyznaczonych w obowiązującym miejscowym planie ogólnym pod zabudowę mieszkaniową M4 - w projekcie planu przeznaczona jest pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną MN1. Pozostała część działki wyznaczona jest jako teren zieleni urządzonej ZP2. W obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa – działka nr 24/5 znajduje się w całości w „Obszarze Miejskiej Zieleni Publicznej” (ZP), utrzymanie więc w projekcie planu takiego przeznaczenia w odniesieniu do pozostałej części działki -jest podtrzymaniem dotychczasowych ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości, bez wprowadzania nowych ograniczeń.
- 2/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
- 3/ Przebieg ul. Księcia Józefa zaproponowany w projekcie planu miejscowego jest zgodny z obowiązującym miejscowym planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa
- 4/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości terenu na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 5/ Wykazane w pkt 1 - 3 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 4 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 40.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Stanisławę i Józefa Kotapka**, zamieszkałych w Krakowie, dotyczący planowanej rozbudowy ulicy Księcia Józefa kosztem działki **nr 11 obr. 23** będącej ich własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzała pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/- kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 41.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwa **Stanisława i Lucynę Bryła**, zamieszkałych w Krakowie dotyczący planowanej rozbudowy ulicy Księcia Józefa kosztem działki **nr 12 obr. 23** będącej ich własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
- 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 42.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Józefę Koronę**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący rozbudowy ul. Księcia Józefa kosztem **działki nr 13 obr. 23** będącej jej własnością.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.

2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.

3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 43.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Janinę Polewkę**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący planowanej rozbudowy ulicy Księcia Józefa kosztem działki **nr 14 (14/4) obr. 23** będącej jej własnością.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.

- 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 44.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Stefanię Mokę** zamieszkałą w Krakowie, dotyczący planowanej rozbudowy ulicy Księcia Józefa kosztem **działki 41 obr. 23** będącej jej własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 45.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Jana Krupińskiego**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący planowanej rozbudowy ulicy Księcia Józefa kosztem działki **nr 41 obr. 23** będącej jego własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/- kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 46.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Zygmunta Suskiego**, zamieszkałego w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **40 obr. 23** będącej jego własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
- 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 47.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Marię Dziubę**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 32 obr. 23** będącej jej własnością.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.

2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg.

3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 48.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Alicję Rożek**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 30/2 obr. 23** będącej jej własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg.

3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 49.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Antoninę i Stanisława Szczerba**, zamieszkałych w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ulicy Księcia Józefa kosztem działki **nr 31/2 obr. 23** będącej ich własnością.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
- 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 50.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Olawię Woźnicką**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ulicy Księcia Józefa kosztem działki **nr 9 obr. 23** będącej jej własnością.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.

2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.

3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 51.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Jerzego Langmana**, zamieszkałego w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 24/5 obr. 23** będącej jego własnością.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.

- 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuwając ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 52.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Marka Reichela**, zamieszkałego w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 22/1 obr. 23** będącej jego własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzała pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/- zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/- kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 53.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Halinę Zielonkę**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 22/1 obr. 23** będącej jej własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.

3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 54.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Janinę Halik**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ulicy Księcia Józefa kosztem działki **nr 6 obr. 23** będącej jej własnością.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
- 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 55.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Annę Gumulę**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 5/1 obr. 23** będącej jej własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 56.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Zbigniewa Marchewkę**, zamieszkałego w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 5/1 obr. 23** będącej jego własnością.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.

- 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 57.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Pana **Antoniego Suskiego**, zamieszkałego w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 4/7 obr. 23** będącej jego własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzała pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 58.

1. Odrzuca się zarzut do projektu wniesiony przez Państwo **Wiesławę i Jerzego Korejba**, zamieszkałych w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działek **nr 4/4, 4/5, 4/8 obr. 23** będących ich własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działek na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
  - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 59.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Zofię i Wiesława Dubiel**, zamieszkałych w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 4/3 obr. 23** będącej ich własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
- 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
  - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,

- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 60.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Państwo **Aleksandrę i Macieja Harabasz**, zamieszkałych w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 4/3 obr. 23** będącej ich własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.
  - 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuwając ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,

c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,

d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.

4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 61.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Krystynę Kusek**, zamieszkałą w Krakowie, przeciwko planowanej rozbudowie ul. Księcia Józefa kosztem działki **nr 165 obr. 23** będącej jej własnością.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Szerokość pasa terenu dla ulicy Księcia Józefa - zbiorczej 1/2 wynosi 25 m, co jest górną granicą szerokości w liniach rozgraniczających dla tej klasy ulic przyjętych w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Linie te stanowią rezerwę dla ewentualnej przebudowy ulicy (realizacja chodników, porządkowanie uzbrojenia). Ustalenia tekstowe (§ 27 ust. 6) projektu planu określają warunki, na jakich można skorygować przebieg linii rozgraniczających ulicy do obecnego stanu własności. Ulica Księcia Józefa obecnie w projekcie pełni rolę drogi zbiorczej. Parametry techniczne dla tego typu drogi (opisane powyżej) winny być spełnione dla bezpieczeństwa mieszkańców i jej użytkowników.

- 2/ Przebieg ulicy Księcia Józefa został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy zbiorczej przesuując ją jednocześnie w kierunku południowym. Powoduje to uwolnienie południowych części działek przylegających do ul. Księcia Józefa spod rezerwy pod jej przebieg i tym samym powiększenie zakresu terenów budowlanych oznaczonych w projekcie planu jako MN1.
- 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości działki na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
  - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
    - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
    - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
    - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 62.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Marię Malecką - Gajewską** (właścicielkę działki **nr 155 obr. 17**), zamieszkałą w Krakowie, przeciwko drodze lokalnej (ul. Kamedulskiej - odcinek od ul. Nietoperzy do ul. Przegorzalskiej).
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Dla uzyskania minimalnych parametrów objazdu (ciąg pieszo-jezdny o szerokości 5,0) - wg Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140) konieczne jest poszerzenie pasa drogowego do min. 6,0 (szerokość więc powiększono o obustronne „bezpieczniki” o szerokości 0,5 m) - kosztem działek przyległych. Według opracowanej koncepcji przebudowy ulicy zakres zajęcia przedmiotowej działki na cele drogowe waha się od 1.5 do 3.0 m.
  - 2/ Przebieg ulicy Kamedulskiej został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy lokalnej.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości terenu na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,
      - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
      - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”/art. 10 ust. 1 pkt 3/,

- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 63.

1. Odrzuca się zarzut do projektu planu wniesiony przez Panią **Janinę Andrzejewską**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący poszerzenia ul. Nietoperzy (i Kamedulskiej) kosztem działek **nr 148 i 151 obr. 17** będących jej własnością.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Dla uzyskania minimalnych parametrów objazdu (ciąg pieszo-jezdny o szerokości 5. 0) - wg Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140) konieczne jest poszerzenie pasa drogowego do min. 6. 0 (szerokość więc powiększono o obustronne „bezpieczniki” o szerokości 0. 5 m) - kosztem działek przyległych. Według opracowanej koncepcji przebudowy ulicy zakres zajęcia przedmiotowej działek na cele drogowe waha się od 1. 5 do 3. 0 m .
  - 2/ Przebieg ulicy Kamedulskiej został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Projekt niniejszego planu utrzymuje trasę tej drogi w obszarze Przegorzał pozostawiając ją w tej samej klasie tj. ulicy lokalnej.
  - 3/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, pomniejszając możliwość użytkowania całości terenu na cele budowlane, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:
    - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,
    - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm. /, stanowiącej, że:
      - „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/ - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie z korzystania z nieruchomości,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/ - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
  - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi” /art. 10 ust. 1 pkt 2/ oraz „tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” /art. 10 ust. 1 pkt 3/,
  - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543/ stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” /art. 6 pkt 1/,
  - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych - /Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 z późniejszymi zmianami/ stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego /art. 35 ust. 1/.
- 4/ Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 64.

1. Odrzuca się zarzut wniesiony przez Pana **Władysława Rynducha**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący utrzymania linii rozgraniczającej pomiędzy terenami mieszkalnictwa jednorodzinnego MN2 a terenem zieleni ZP3 zgodnie z obowiązującym miejscowym planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa, a tym samym uwzględnienia podziału geodezyjnego **działek nr 287/3 i 287/5 obr. 17**, mającego na celu dopełnienie działek poszczególnych właścicieli terenu.
Wnoszący ten środek odwoławczy nabył prawo własności działki po wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu. W wyniku tego Rada Miasta Krakowa ostatecznie rozstrzygająca zgłoszone do projektu planu protesty i zarzuty uznała, że przyjęte projektem planu ustalenia naruszają interes prawny właściciela oraz wymagają rozstrzygnięcia w ramach niniejszej uchwały.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
  - 1/ Ustalenia planu miejscowego przesadzają o przeznaczeniu terenów, a nie o granicach nieruchomości, tak więc pozostawienie działek dopełniających nieruchomości przy ulicach Żemajtisa i Szyszko-Bohusza w obszarze zieleni urządzonej nie uniemożliwia wykorzystania ich jako ogródków przydomowych. Obrót nieruchomościami regulują odrębne przepisy szczegółowe.

W części protestu dotyczącego zmiany przebiegu linii rozgraniczających tereny o różnym sposobie użytkowania należy stwierdzić, że projekt planu porządkuje przebiegi tych linii poprzez ich uściślenie dokonane w taki sposób, aby były zgodne z przebiegiem granic poszczególnych nieruchomości. Przedmiotowy teren jest przeznaczony w projekcie planu dla realizacji zieleni urządzonej o charakterze parkowym stanowiącej ważny element w całym terenie zieleni miejskiej oraz izolującej tereny mieszkaniowe od wpływu ulicy Księcia Józefa.

2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/,

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/,

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.

3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 65.

1. Odrzuca się zarzut wniesiony przez Pana **Kazimierza Herzoga**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący utrzymania linii rozgraniczającej pomiędzy terenami mieszkalnictwa jednorodzinnego MN2 a terenem zieleni ZP3 zgodnie z obowiązującym miejscowym planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa, a tym samym uwzględnienia podziału geodezyjnego **działek nr 287/3 i 287/5 obr. 17**, mającego na celu dopełnienie działek poszczególnych właścicieli terenu.

Wnoszący ten środek odwoławczy nabył prawo własności działki po wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu. W wyniku tego Rada Miasta Krakowa ostatecznie rozstrzygająca zgłoszone do projektu planu protesty i zarzuty uznała, że przyjęte projektem planu ustalenia naruszają interes prawny właściciela oraz wymagają rozstrzygnięcia w ramach niniejszej uchwały.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Ustalenia planu miejscowego przesadzają o przeznaczeniu terenów, a nie o granicach nieruchomości, tak więc pozostawienie działek dopełniających nieruchomości przy ulicach Żemajtisa i Szyszko-Bohusza w obszarze zieleni urządzonej nie uniemożliwia wykorzystania ich jako ogródków przydomowych. Obrót nieruchomościami regulują odrębne przepisy szczegółowe.

W części protestu dotyczącego zmiany przebiegu linii rozgraniczających tereny o różnym sposobie użytkowania należy stwierdzić, że projekt planu porządkuje przebiegi tych linii poprzez ich uściślenie dokonane w taki sposób, aby były zgodne z przebiegiem granic poszczególnych nieruchomości. Przedmiotowy teren jest przeznaczony w projekcie planu dla realizacji zieleni urządzonej o charakterze parkowym stanowiącej ważny element w całym terenie zieleni miejskiej oraz izolującej tereny mieszkaniowe od wpływu ulicy Księcia Józefa.

2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/.

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/.

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.

3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 66.

1. Odrzuca się zarzut wniesiony przez Panią **Annę Śmialek**, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący utrzymania linii rozgraniczającej pomiędzy terenami mieszkalnictwa jednorodzinnego MN2 a terenem zieleni ZP3 zgodnie z obowiązującym miejscowym planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa, a tym samym uwzględnienia podziału geodezyjnego **działek nr 287/3 i 287/5 obr. 17**, mającego na celu dopełnienie działek poszczególnych właścicieli terenu.

Wnoszący ten środek odwoławczy nabył prawo własności działki po wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu. W wyniku tego Rada Miasta Krakowa ostatecznie rozstrzygająca zgłoszone do projektu planu protesty i zarzuty uznała, że przyjęte projektem planu ustalenia naruszają interes prawny właściciela oraz wymagają rozstrzygnięcia w ramach niniejszej uchwały.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ Ustalenia planu miejscowego przesądzają o przeznaczeniu terenów, a nie o granicach nieruchomości, tak więc pozostawienie działek dopełniających nieruchomości przy ulicach Żemajtisa i Szyszko-Bohusza w obszarze zieleni urządzonej nie uniemożliwia wykorzystania ich jako ogródków przydomowych. Obrót nieruchomościami regulują odrębne przepisy szczegółowe.

W części protestu dotyczącego zmiany przebiegu linii rozgraniczających tereny o różnym sposobie użytkowania należy stwierdzić, że projekt planu porządkuje przebiegi tych linii poprzez ich uściślenie dokonane w taki sposób, aby były zgodne z przebiegiem granic poszczególnych nieruchomości. Przedmiotowy teren jest przeznaczony w projekcie planu dla realizacji zieleni urządzonej o charakterze parkowym stanowiącej ważny element w całym terenie zieleni miejskiej oraz izolującej tereny mieszkaniowe od wpływu ulicy Księcia Józefa.

- 2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/.

- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/.

- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/

- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.

3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 67.

1. Odrzuca się zarzut wniesiony przez Pana **Jana Kaczmarczyka**, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący utrzymania linii rozgraniczającej pomiędzy terenami mieszkalnictwa jednorodzinnego MN2 a terenem zieleni ZP3 zgodnie z obowiązującym miejscowym planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa, a tym samym uwzględnienia podziału geodezyjnego **działek nr 287/3 i 287/5 obr. 17**, mającego na celu dopełnienie działek poszczególnych właścicieli terenu.

Wnoszący ten środek odwoławczy nabył prawo własności działki po wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu. W wyniku tego Rada Miasta Krakowa ostatecznie rozstrzygająca zgłoszone do projektu planu protesty i zarzuty uznała, że przyjęte projektem planu ustalenia naruszają interes prawny właściciela oraz wymagają rozstrzygnięcia w ramach niniejszej uchwały.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ Ustalenia planu miejscowego przesądzają o przeznaczeniu terenów, a nie o granicach nieruchomości, tak więc pozostawienie działek dopełniających nieruchomości przy ulicach Żemajtisa i Szyszko-Bohusza w obszarze zieleni urządzonej nie uniemożliwia wykorzystania ich jako ogródków przydomowych. Obrót nieruchomościami regulują odrębne przepisy szczegółowe.

W części zarzutu dotyczącego zmiany przebiegu linii rozgraniczających tereny o różnym sposobie użytkowania należy stwierdzić, że projekt planu porządkuje przebiegi tych linii poprzez ich uściślenie dokonane w taki sposób, aby były zgodne z przebiegiem granic poszczególnych nieruchomości. Przedmiotowy teren jest przeznaczony w projekcie planu dla realizacji zieleni urządzonej o charakterze parkowym stanowiącej ważny element w całym terenie zieleni miejskiej oraz izolującej tereny mieszkaniowe od wpływu ulicy Księcia Józefa.

2/ Ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela wykluczając możliwość zabudowy terenu, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały podjęte na podstawie obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zmianami/ stanowiącej, że do zadań własnych gminy należą „sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska” /art. 7 ust. 1 pkt 1/, a zadania te realizowane są przez gminę m. in. poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego /art. 18 ust. 2 pkt 5/.

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiącej, że:

- „ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33/.
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: „wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury” /art. 1 ust. 2 pkt 1/
- w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb „przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania” /art. 10 ust. 1 pkt 1/ oraz „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy” /art. 10 ust. 1 pkt 8/.

3/ Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają prawidłowość merytorycznych ustaleń projektu planu w części dotyczącej zarzutu, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie wskazują na prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją prawidłową, uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 68.

Zobowiązuje się Zarząd Miasta Krakowa do doręczenia zainteresowanym kopii (wyciągu) niniejszej uchwały wraz z pouczeniem o dopuszczalności wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

§ 69.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Stanisław HANDZLIK